

denne Konkurrence, og Dommerne erklærede, at det udstillede Smør, altsaa det danske, var Smør, der maatte betragtes som værende af særdeles fortrinlig Kvalitet. Resultatet er altsaa blevet, at det Angreb, der fra Irlands Side blev rettet mod vort Smør; i Virkeligheden fik det Udfald, at det blev en endnu større Anbefaling for det danske Smør.

Nu er der for mig ingen Tvivl om, at det, jeg her har anført, har netop været en vægtig Løffestang med Hensyn til Udviklingen og Forbedringen af vor Husdyravl; og fra dengang, man kom ind paa den Vej, hvorpaa man nu har arbejdet i mange Aar, er det mere og mere gaaet op for den enkelte, hvilken stor Betydning der laa i at have gode Avlsdyr og Brugsdyr, og derved blev Interessen jo vakt i større og større Grad hos den enkelte. Men ved Siden deraf er det naturligt og klart, at det, at Staten har understøttet Husdyravlen, ogsaa har haft Betydning med Hensyn til Udviklingen og Forbedringen af Husdyravlen. Det ser man ret klart deraf, at de forskellige Husdyrlove kun have kunnet bestaa i kort Tid, kun en kort Aarrække have kunnet fyldestgøre de Krav, som stilles fra Landbruget, og som Udviklingen nødvendigvis førte med sig. Jeg skal ganske kort omtale de forskellige Husdyrlove, vi have haft. Den første er af 31te Marts 1852, og efter den kunde der uddeles i Præmier til de bedste Avlsdyr 7,600 Rdl. eller 15,200 Kr. Denne Sum skulde saa fordeles mellem Amterne gennem de landøkonomiske Foreninger. Der fandtes den Gang her i Landet en Slags Statsanstalt for Hesteopdrætning, det saakaldte Stamstutteri i Frederiksborg. Samtidig med dette blev der den Gang oprettet et saakaldt Landstutteri, som fik sin Plads paa Staldgaarden i Kolding. Det blev derhos bestemt, at dette Landstutteri skulde være saa stort, at der skulde være 40 Hingste, som saa skulde udstationeres rundt omkring i Landet. De skulde nærmest være af engelsk Race og rekruteredes dels ved Indkøb i Udlandet og dels fra Stamstutteriet i Frederiksborg.

Den næste Husdyrlov, vi træffe paa, er Loven af 23de Januar 1862, hvorefter der kunde uddeles i Præmier 6,600 Rdl. eller 13,200 Kr. til Dyrskuer, og 11,000 Rdl. eller 22,000 Kr. til Hingsteskuer. Summen er altsaa vokset fra 15,000 til 35,000 Kr. Ved denne Lov blev det endvidere bestemt, at Stamstutteriet i Frederiksborg skulde vedblive at eksistere, men Landstutteriet i Kolding ophæves. Det havde nemlig vist

sig, at Hingste, der udgik fra dette sidste, ikke rigtig faldt i Jydernes Smag; det var en helt anden Slags Heste, de syntes om, og derfor fandt man det formaalstjenligt at ophæve Landstutteriet.

Den 3die Husdyrlov er Loven af 2den Juli 1880, hvorefter der kunde uddeles i alt 60,000 Kr., nemlig 30,000 Kr. til Dyrskuer og et lignende Beløb til Hingsteskuer. Denne Lovs Varighed var meget kort, kun 7 Aar, thi allerede den 1ste April 1887 fik vi den 4de Husdyrlov. Efter den kunde der uddeles af Statskassen i alt 200,000 Kr. Dette Beløb fordelte sig saaledes: Til Dyrskuer kunde der anvendes 60,000 Kr., til Distriktskuer for Tyre og Hingste 80,000 Kr. og 10,000 Kr. til Fællesskuer for Hingste. Endvidere var der en Sum af 50,000 Kr., som kunde anvendes til Formaal, der paa anden Maade toge Sigte paa at fremme Husdyravlen. Denne sidste Bevilling har efter min Mening gjort meget stor Nytte, større Nytte maaske end de langt større Summer, der bleve uddelte til Præmier, og jeg skal ganske kort sige hvorfor. Sagen er, at det Tid efter anden var gaaet op for Landmanden, at skulde der naas noget stort, noget virkeligt, og skulde der naas noget hurtigt med Hensyn til Forbedring af vor Husdyravl, maatte man slaa sig sammen i Foreninger og løfte i Flok. Paa Grundlag af denne Forstaaelse begyndte Landmændene at slaa sig sammen til Oprettelse af de saakaldte Avlsforeninger: Hesteavlsforeninger og Kvægavlsforeninger. Disse Foreninger toge straks et meget stort Opsving, saa stort, at det straks viste sig, at denne Bevilling paa Loven af 1887 paa 50,000 Kr. blev meget for lille, og den 14de April 1893 fandt man det nødvendigt at forøge Summen til 125,000 Kr., altsaa med 75,000 Kr.

Men det har senere vist sig, at Loven af 1887 selv med Tillæget af 1893 ikke har kunnet tilfredsstille Kravene paa det Omraade, og man har derfor hvert Aar paa Finansloven maattet indsætte Bevillinger til Anvendelse i forskelligt Øjemed. Jeg skal nævne: Til Kontrolforeninger, til Avlscentre, til Undersøgelse af Hingstes og Hoppers samt Tyres og Kørs Afkom, til at støtte vor Fjerkræavl, Kaninavl, Biavl m. m. Da Landmændene bleve mere og mere klare over, at Loven af 1887 altsaa ikke kunde vedblive at tilfredsstille, blev der for flere Aar siden fremsat Ønsket om en Revision af den nugældende Husdyrlov, svarende til det, Udviklingen krævede, og saaledes, at man fik det hele samlet i og ordnet ved en enkelt Lov. Den daværende